

devirkninger for erhvervslivets konkurrenceevne.

For det andet medfører lovforslagene en helt uacceptabel stigning i de offentlige udgifter og dermed det samlede skattetryk.

For det tredje strider lovforslagene mod væsentlige energipolitiske og regionalpolitiske principper og er i øvrigt udformet så uigenkæmueligt, at hverken virksomheder eller almindelige borgere vil kunne forstå reglerne.

Med hensyn til EF-medholdeligheden må det fastslås, at der hersker overordentlig stor usikkerhed om EF-Kommissionens stillingtagen i forbindelse med notificeringen af statsstøtteelementerne i lovforslagspakken. Det er derfor også af denne grund helt urimeligt, at lovforslagene skal hastes igennem og vedtages, uden at der er skabt klarhed over, i hvilken retning EF-Kommissionens bemærkninger til de notificerede lovforslag vil gå.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) må ud fra alle forhold totalt afvise en CO₂-afgift og appellere til andre partier om at gøre det samme. Det er forstemmende at se, hvorledes Det Konservative Folkeparti og Venstre godt vil have en CO₂-afgift, hvis bare de andre EF-lande er lige så dumme. Det er antierhvervspolitik langt ud over det rimelige.

Et andet mindretal inden for mindretallet (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) finder grundtanken i en CO₂-afgift rigtig. Centrum-Demokraterne ønsker energiafgifter ændret til miljøafgifter. Imidlertid finder Centrum-Demokraterne de aktuelle lovforslags vedtagelse tidsmæssigt forkert. Centrum-Demokraterne ønsker en sådan afgiftsændring fo-

retaget i forbindelse med vedtagelser i EF. Derved forhindrer man, at afgiften skader dansk konkurrenceevne. Konkurrenceevnen kan bringes i fare på to måder, dels ved den direkte afgift på virksomhederne, dels ved det lønpres, som et øget afgiftspres lægger på private. Centrum-Demokraterne tror ikke, at der i den private sektor er penge til hurtigt at skifte f.eks. hårde hvidevarer ud til mindre energi-krævende apparater. Dermed har borgerne ikke en reel valgmulighed for at slippe af med det øgede afgiftspres. Centrum-Demokraterne havde håbet, at de tre partier, der har pålagt regeringen at komme med denne række af forslag, havde haft tålmodighed til at vente med gennemførelsen, således at vi kunne have skabt en samlet EF-beslutning.

Ændringsforslag

Af et flertal (S, SF og RV), tiltrådt af et mindretal (det øvrige udvalg):

Til § 23

1) I stk. 1 ændres »1. januar 1992« til: »1. marts 1992«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt udskydes til 1. marts 1992. Hermed skabes der bedre muligheder for såvel tilrettelæggelsen af den administrative indkøring som gennemførelsen af en mere almen informationsvirksomhed om denne og de øvrige love i CO₂-pakken.

Pia Gjellerup (S) fmd. Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Poul Nielson (S)

Stavad (S) Ove Fich (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF) Bente Juncker (CD)

Aagaard (KF) Pernille Sams (KF) Peter Brixtofte (V) nfm. Svend Heiselberg (V)

Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV) Kofod-Svendsen (KRF)